

Мар'яна ОРОНОВСЬКА

слухачка магістратури за спеціальністю
«Публічне управління та адміністрування»
(науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри
менеджменту та публічного управління Крисько Ж. Л.)

СУТНІТЬ ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОГО ОРГАНУ ВЛАДИ

Як відомо, в управлінні одним із поширених термінів є дефініція «функція». У поняття «функція управління» вкладають різний зміст залежно від того, який аспект розглядається: сутність і цілі управління, стадії та види цієї діяльності тощо [1]. Зауважимо, що функції управління є зовнішнім виявленням управлінських відносин, тобто особливим видом діяльності, що відображає напрями або стадії здійснення цілеспрямованого впливу на відносини людей, які об'єднані в організацію. Дослідження функцій управління має велике практичне значення, тому що вони значною мірою виявляють внутрішню структуру організації та її органів управління.

У системі державного управління поняття «функція» є багатозначним. Так, наприклад, розрізняють функції виконавчої влади в цілому, функції органів виконавчої влади та їх структурних підрозділів, функції посадових осіб та окремих державних службовців. При цьому, різноманітність та багатогранність процесу державного управління зумовлює значну кількість підходів до поділу функцій на види.

Функції державного управління розглядаються як самостійні, однорідні частини процесу державно-управлінської діяльності із цільовою спрямованістю, що реалізуються відповідними органами державної влади в порядку, визначеному законодавством, з метою виконання функцій держави [1].

На сьогодні існує значна кількість функцій державного управління, які з метою упорядкування та систематизації поділяють на певні види, що дозволяє зрозуміти сутність функції державного управління, розглянути різні аспекти діяльності органів державного управління та з'ясувати механізм реалізації таких функцій.

Об'єктивна необхідність вимагає чіткої класифікації функцій. Дослідження наукових джерел дозволило виявити різні класифікаційні ознаки функцій державного управління. Зокрема, виокремлюють такі функції [2]:

I. За змістом та обсягом управління:

- загальні – загального характеру й притаманні органам управління на всіх рівнях, здійснюються у всіх сферах державного управління;
- спеціальні – здійснюються окремими суб'єктами управління в певній сфері державного управління;
- допоміжні – забезпечують ефективне виконання загальних та спеціальних функцій безпосередньо не впливаючи на об'єкт управління.

II. За значимістю поставлених цілей:

- стратегічні – спрямовані на виконання стратегічних, довгострокових завдань та цілей;
- операційні – спрямовані на виконання поточних, повсякденних завдань та цілей.

III. За сферами впливу:

- в економічній сфері;
- у соціальній;
- у сфері права;
- у сфері оборони.

VI. За напрямом впливу:

- безпосередньо спрямовані на процеси управління суспільством;
- опосередковано впливають на процеси управління суспільством.

Зважаючи на те, що функції державного управління розглядаються науковцями як процес здійснення впливу на суспільні відносини, варто виокремлювати такі види функцій державного управління:

- прогнозування;
- планування;
- організування;
- регулювання;
- координація;
- облік;
- контролювання.

Вони взаємопов'язані і спрямовані на реалізацію завдань та цілей, що поставлені перед державними органами. Зокрема, функція планування є передумовою виконання всіх інших функцій, функція контролювання неможлива без практичної діяльності органів управління, що проявляється в таких функціях як планування, прогнозування, регулювання тощо.

Отже, в поєднанні ці функції є сутністю державного управління, вони притаманні державним органам на всіх рівнях та носять загальний всеохоплюючий характер.

Функції державного управління втілюються у конкретних діях органів управління і носять стадійний характер. Такі функції як прогнозування, планування, організування, регулювання, координація, облік і контролювання повною мірою відображають призначення та мету державного управління, а також дають можливість розглянути процес впливу на суспільні відносини як цілісний та взаємопов'язаний процес.

Бібліографія:

1. Державне управління: [Навч. посіб.] / А. Ф. Мельник, О. Ю. Оболенський, А. Ю. Васіна, Л. Ю. Гордієнко; За ред. А. Ф. Мельник. – К.: Знання-Прес, 2003. – 343 с

2. Кравцова Т. М. Дослідження видів функцій державного управління та їх значення у процесі державно-управлінської діяльності [Електронний ресурс] / Т. М. Кравцова, Г. В. Калініченко // Форум права. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.htm_2011_1_84.

Маріанна ПАЛЦАН

слухачка магістратури за спеціальністю
«Публічне управління та адміністрування»

(науковий керівник – д.е.н., проф., професор, професор кафедри менеджменту та публічного управління Желюк Т.Л.)

ІНВЕСТИЦІЇ ТА ІННОВАЦІЇ ЯК ОПОРА РОЗВИТКУ РЕГІОНУ

Інвестиційна привабливість регіону є чинником його стабільного соціально-економічного розвитку і країни в цілому. У сучасному динамічному суспільстві розбудова інноваційної моделі розвитку національної економіки України в розрізі регіонів і галузей є стратегічно важливим завданням, від вирішення якого залежить не тільки стан економіки, але й підвищення рівня добробуту населення. Територіальний розподіл природних, економічних та соціальних умов зумовив значні територіальні відмінності у структурі, механізмах й активності інвестиційної діяльності в регіонах України. Активізація інвестиційно-інноваційного процесу є одним із надійніших механізмів соціально-економічних перетворень [2, С. 190].

Беззаперечним є той факт, що спроможність до інноваційного розвитку (будь-якої сфери чи виду діяльності) визначає інноваційний потенціал. Він віддзеркалює спроможність регіону до інноваційного розвитку з використанням усіх необхідних для цього ресурсів, що є у його розпорядженні.